Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►**B**

OSMA DIREKTIVA SVETA

z dne 6. decembra 1979

o uskladitvi zakonov držav članic o prometnih davkih - postopki za vračilo davka na dodano vrednost davčnim zavezancem, katerih sedež ni na ozemlju države

(79/1072/EEC)

(EGT L 331, 27.12.1979, s. 11)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►**M1**	Direktiva Sveta 2006/98/ES z dne 20. novembra 2006	L 363	129	20.12.2006

spremenjena z:

►**A1**	Akt o pristopu Španije in Portugalske	L 302	23	15.11.1985
►**A2**	Akt o pristopu Avstrije, Finske in Švedske	C 241	21	29.8.1994
►**A3**	Akt o pogojih pristopa Češke republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije in Slovaške republike in prilagoditvah Pogodb, na katerih temelji Evropska unija	L 236	33	23.9.2003

Opomba: Ta konsolidirana različica vsebuje sklicevanja na evropsko obračunsko enoto in/ali eku, kar se od 1. januarja 1999 praviloma razume kot sklicevanje na euro – Uredba Sveta (EGS) št. 3308/80 (UL L 345, 20.12.1980, str. 1) in Uredba Sveta (ES) št. 1103/97 (UL L 162, 19.6.1997, str. 1).

▼B

OSMA DIREKTIVA SVETA

z dne 6. decembra 1979

o uskladitvi zakonov držav članic o prometnih davkih - postopki za vračilo davka na dodano vrednost davčnim zavezancem, katerih sedež ni na ozemlju države

(79/1072/EEC)

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti,

ob upoštevanju Šeste direktive Sveta 77/388/EEC z dne 17. maja 1977 o uskladitvi zakonov držav članic, ki se nanašajo na prometne davke - Skupni sistem davka na dodano vrednost (enotna osnova za odmero) ([1]), zlasti člena 17(4),

ob upoštevanju predloga Komisije ([2]),

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ([3]),

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ([4]),

ker mora Svet na podlagi člena 17(4) Direktive 77/388/EEC sprejeti pravila Skupnosti, ki določajo ureditev na področju vračil davka na dodano vrednost, omenjenih v odstavku 3. navedenega člena, davčnim zavezancem, katerih sedež ni na ozemlju države;

ker so v izogib dvojnemu obdavčenju pravila potrebna zato, da lahko davčni zavezanec, katerega sedež je na ozemlju katere od držav članic, zahteva davek, ki mu je bil zaračunan za promet blaga ali storitev v drugi državi članici, ali ki je bil plačan ob uvozu v to drugo državo članico;

ker je treba odpraviti neskladnost med ureditvami, ki sedaj veljajo v državah članicah in ki v nekaterih primerih povzročajo odklone v trgovanju in izkrivljanje konkurence;

ker bo uvedba pravil Skupnosti na tem področju prispevala k napredovanju do bolj dejanske sprostitve gibanja oseb, blaga in storitev, kar bo pospešilo proces gospodarskega povezovanja;

ker ta pravila ne smejo voditi do različnega obravnavanja davčnih zavezancev glede na državo članico, na katere ozemlju imajo sedež;

ker je treba preprečiti nekatere oblike davčnih utaj ali izogibanja davkom;

ker lahko države članice na podlagi člena 17(4) Direktive 77/388/EEC zavrnejo vračilo davka ali naložijo dodatne pogoje, če davčni zavezanci nimajo sedeža na ozemlju Skupnosti; ker pa je treba sprejeti tudi ukrepe, s katerimi bi zagotovili, da takšni davčni zavezanci niso upravičeni do vračil pod ugodnejšimi pogoji od tistih, ki veljajo za davčne zavezance v Skupnosti;

ker je treba v začetku sprejeti zgolj tiste ureditve, ki jih ta direktiva vsebuje; ker te ureditve zlasti določajo, da je treba odločitve o zahtevkih za vračilo sporočiti v šestih mesecih od datuma vložitve teh zahtevkov; ker je treba vračilo realizirati v enakem obdobju; ker je treba Italijansko republiko pooblastiti, da v obdobju enega leta od zadnjega datuma,

([1]) UL L 145, 13.6.1977, str. 1.
([2]) UL C 26, 1.2.1978, str. 5.
([3]) UL C 39, 12.2.1979, str. 14.
([4]) UL C 269, 13.11.1978, str. 51.

▼B

določenega za izvajanje teh ureditev, objavi sklepe, ki so jih njene pristojne službe sprejele glede zahtevkov davčnih zavezancev, ki nimajo sedeža na njenem ozemlju, ter da sprovede ustrezna vračila v roku devetih mesecev, da bi Italijanski republiki omogočili reorganizirati sedaj delujoči sistem tako, da bi uporabila sistem Skupnosti;

ker bo Svet moral sprejeti dodatne ureditve kot dopolnilo sistema Skupnosti; ker bodo države članice do takrat, ko bodo te dodatne ureditve začele veljati, vračale davek na storitve in nakup blaga, ki ni zajeto v tej direktivi v skladu z ureditvami, ki jih sprejmejo napodlagi člena 17(4) direktive 77/388/EEC,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Za namene te direktive pomeni „davčni zavezanec, ki nima sedeža na ozemlju države“ osebo, navedeno v členu 4(1) Direktive 77/388/EEC, ki v obdobju, navedenem v prvem in drugem stavku prvega pododstavka člena 7(1), v tej državi ni imela niti sedeža svoje gospodarske dejavnosti, niti stalne poslovne enote, iz katere seo opravljajo poslovne transakcije; niti ni imela, če tak sedež ali poslovna enota ne obstajata, svojega stalnega ali običajnega bivališča in ki v tem istem obdobju ni opravila prometa blaga oz. storitev, za katerega se šteje, da je bil opravljen v tej državi, z izjemo:

(a) prevoznih in s prevozom povezanih storitev, za katere velja oprostitev na podlagi členov 14(1)(i), 15 ali 16(1), B, C ter D Direktive 77/388/EEC;

(b) storitev, opravljenih v primerih, ko davek plača izključno oseba, kateri so te storitve bile opravljene na podlagi člena 21(1)(b) Direktive 77/388/EEC.

Člen 2

Vsaka država članica pod spodaj navedenimi pogoji vrne davčnemu zavezancu, ki nima sedeža na ozemlju države, ima pa sedež v drugi državi članici, vsakršen davek na dodano vrednost, zaračunan za storitve ali za premičnine, ki so mu jih dobavili drugi davčni zavezanci na ozemlju države, ali zaračunan ob uvozu blaga v državo, v kolikor se to blago oz. storitve uporabljajo za namene transakcij iz člena 17(3)(a) in (b) Direktive 77/388/EEC in za opravljanje storitev iz člena 1(b).

Člen 3

Da bi bil upravičen do vračila, mora vsak davčni zavezanec iz člena 2, ki ne dobavlja blaga ali storitev, za katere se šteje, da so dobavljene na ozemlju države, storiti naslednje:

(a) pristojnemu organu iz prvega odstavka člena 9 poslati zahtevek, katerega vzorec se nahaja v Prilogi A. K zahtevku mora priložiti izvirnike računov ali uvozne dokumente. Države članice morajo dati prosilcem na voljo kratko obvestilo, v katerem morajo vsekakor biti vsaj tisti podatki, ki so navedeni v Prilogi C;

(b) predložiti dokazilo v obliki potrdila, ki ga izda uradni organ države, v kateri ima sedež, da je zavezanec za davek na dodano vrednost v tej državi. Vendar, kadar pristojni organ iz prvega odstavka člena 9 že ima v svoji posesti takšno dokazilo, davčni zavezanec ni dolžan predložiti novega dokazila eno leto od datuma, ko je uradni organ države, v kateri ima ta sedež, izdal prvo potrdilo. Države članice ne smejo izdajati potrdil davčnim zavezancem, ki so deležni davčne oprostitve na podlagi člena 24(2) Direktive 77/388/EEC;

▼B

(c) s pisno izjavo potrditi, da ni dobavljal nikakršnega blaga oz. storitev, za katere se šteje, da so bile dobavljene na ozemlju države v obdobju iz prvega in drugega stavka prvega pododstavka člena 7 (1);

(d) obvezati se, da bo povrnil vse pomotoma prejete vsote.

Člen 4

Da bi bil upravičen do vračila, mora vsak davčni zavezanec iz člena 2, ki na ozemlju države ne dobavlja blaga ali storitev, za katere se šteje, da so bile dobavljene v državi, razen storitev iz člena 1(a) in (b), storiti naslednje:

(a) izpolniti zahteve, določene v členu 3(a), (b) in (d);

b) s pisno izjavo potrditi, da v obdobju iz prvega in drugega stavka prvega pododstavka člena 7(1) ni dobavljal nikakršnega blaga oz. storitev, za katere se šteje, da so bili dobavljeni na ozemlju države, razen storitev iz člena 1(a) in (b);

Člen 5

Za namene te direktive mora blago in storitve, za katere se lahko vrne davek, izpolnjevati pogoje, določene v členu 17 Direktive 77/388/EEC, kot veljajo v državi članici, ki davek vrača.

Ta direktiva se ne uporablja za dobave blaga in storitev, ki so ali bi lahko bile oproščene po točki 2 člena 15 Direktive 77/388/EEC.

Člen 6

Države članice ne smejo davčnemu zavezancu iz člena 2 naložiti nikakršne dodatne obveznosti poleg tistih, ki so navedene v členih 3 in 4, razen obveznosti, da v posebnih primerih posreduje potrebne podatke za odločanje o upravičenosti zahtevka za vračilo davka.

Člen 7

1. Zahtevek za vračilo davka, kot je določen v členih 3 in 4, se nanaša na fakturirane nabave blaga ali storitev ali na uvoz, opravljen v obdobju, ki ni krajše od treh mesecev oziroma ni daljše od enega koledarskega leta. Zahtevki se lahko nanašajo tudi na obdobje, krajše od treh mesecev, če gre za obdobje do zaključka koledarskega leta. Ti zahtevki se lahko nanašajo tudi na račune ali uvozne dokumente, ki niso bili sestavni del prejšnjih zahtevkov in ki zadevajo transakcije, zaključene v zadevnem koledarskem letu. Zahtevke je treba predložiti pristojnemu organu iz člena 9(1) v roku šestih mesecev od konca koledarskega leta, v katerem je nastala davčna obveznost.

Če se zahtevek nanaša na obdobje, krajše od enega koledarskega leta, vendar ne krajše od treh mesecev, znesek, na katerega se zahtevek nanaša, ne more biti manjši od protivrednosti 200 evropskih obračunskih enot v domači valuti; če se zahtevek nanaša na obdobje koledarskega leta ali na preostanek koledarskega leta, pa znesek ne more biti manjši od protivrednosti 25 evropskih obračunskih enot v domači valuti.

2. Evropska obračunska enota, ki se uporabi, mora biti tista, ki je opredeljena v Finančni uredbi z dne 21. decembra 1977 ([1]), kot je določeno 1. januarja tistega leta, na katero se nanaša obdobje iz prvega in drugega stavka prvega pododstavka 1. odstavka. Države članice lahko

([1]) UL L 356, 31.12.1977, str. 1.

▼B

do 10 % navzdol ali navzgor zaokrožijo številke, ki so rezultat te konverzije v domačo valuto.

3. Pristojni organ iz člena 9(1) mora ožigosati vsak predložen račun in/ali uvozni dokument, da ne bi prišlo do njihove ponovne uporabe pri drugih zahtevkih in jih mora vrniti v roku enega meseca.

4. Odločitve glede zahtevkov za vračilo davka je treba sporočiti v šestih mesecih od datuma, ko se zahtevki skupaj z vsemi potrebnimi dokumenti, ki se zahtevajo po tej direktivi zaradi proučitve upravičenosti, predložijo pristojnemu organu iz odstavka 3. Vračilo davka je treba opraviti pred zaključkom zgoraj navedenega obdobja na zahtevo vlagatelja bodisi v državi članici, kjer se davek vrne ali v državi, kjer ima vlagatelj svoj sedež. V slednjem primeru bančni stroški za transfer bremenijo vlagatelja.

Razloge za zavrnitev prošnje je treba posebej navesti. Ugovori zoper zavrnitve so možni pri pristojnih organih v zadevnih državah članicah pod enakimi pogoji, kar zadeva njihovo obliko in roke, kakršni veljajo glede zahtevkov za vračilo davka, ki jih vložijo davčni zavezanci s sedežem v tej državi.

5. Če je bilo vračilo davka pridobljeno na goljufiv ali drugače nepravilen način, mora pristojni organ iz odstavka 3 neposredno ukrepati, da dobi nazaj napak izplačane zneske in naložiti kazni v skladu s postopkom, ki se uporablja v zadevni državi članici ne glede na določbe, ki se nanašajo na vzajemno pomoč pri izterjavi davka na dodano vrednost.

V primeru goljufivih zahtevkov, ki v skladu z nacionalno zakonodajo ne morejo biti predmet upravne kazni, lahko zadevna država članica za največ dve leti od datuma vložitve goljufivega zahtevka davčnemu zavezancu zavrne vsako nadaljnje vračilo davka. Če je bila upravna kazen naložena, ne pa plačana, lahko zadevna država članica temu davčnemu zavezancu zadrži vsa nadaljnja vračila davka, dokler ne plača kazni.

Člen 8

Če davčni zavezanec nima sedeža na ozemlju Skupnosti, lahko države članice zavrnejo vračilo ali določijo posebne pogoje.

Vračilo ne sme biti priznano pod ugodnejšimi pogoji od tistih, ki veljajo za davčne zavezance s sedežem na ozemlju Skupnosti.

Člen 9

Države članice morajo na ustrezen način oznaniti, kateri je pristojni organ, ki mu je treba predložiti prošnjo, navedeno v členih 3(a) in 4(a).

Potrdila, navedena v členih 3(b) in 4(a), ki izkazujejo, da je zadevna oseba davčni zavezanec, morajo biti sestavljena po obrazcu iz Priloge B.

Člen 10

Države članice sprejmejo predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 1. januarja 1981. Ta direktiva se uporablja samo za zahtevke za vračilo davka na dodano vrednost, ki je bil zaračunan za fakturirane nabave blaga ali storitev, ali ob uvozu, opravljenem od tega datuma.

Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejete na področju, ki ga ureja ta direktiva. Komisija o tem obvesti druge države članice.

▼B

Člen 11

Z odstopanjem od člena 7(4) lahko Italijanska republika do 1. januarja 1982 podaljša obdobje, navedeno v tem odstavku, od šest na devet mesecev.

Člen 12

Komisija tri leta po datumu iz člena 10, po posvetovanju z državami članicami Svetu predloži poročilo o izvajanju te direktive, zlasti členov 3, 4 in 7.

Člen 13

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

▼B

PRILOGA A:

VZOREC

Ali je to vaša prva vloga

Če ni, navedite davčno številko

Žig z datumom prejema

Vloga za vračilo davka na dodano vrednost

davčnemu zavezancu s sedežem v državi

(Pred izpolnjevanjem preberi obrazložitev)

Pristojni organ, na katerega je vloga naslovljena ▶

1	Priimek in ime ali naziv firme prosilca Ulica in hišna številka Poštna številka, kraj in država	
2	Vrsta poslovne dejavnosti prosilca	
3	Podatki o davčnem uradu in registracijski številki DDV v državi, v kateri ima prosilec svoj sedež ali stalno prebivališče ali običajno prebivališče	
4	Obdobje, na katerega se vloga nanaša	od: mesec leto — do: mesec leto
5	Skupni znesek zahtevanega vračila (s številkami) (glej podrobni seznam na drugi strani)	
6	Prosilec zahteva vračilo zneska pod št. 5 na način, opisan pod št. 7.	
7	Zahtevani način plačila (*)	Bančni račun ☐ Poštni račun ☐
	☐ Številka računa	☐ Številčna oznaka finančnega organa
	☐ Račun na ime	
	☐ Naziv in naslov finančnega organa	
8	Število priloženih dokumentov: ..... Računov: ..... Uvoznih dolumentov:	
9	Prosilec s tem izjavlja: (a) da so bili blago ali storitve, navedene na drugi strani, uporabljeni za njegove dejavnosti kot dačnega zavezanca v času: .... (b) da se je v državi, v kateri se zahteva vračilo in v obdobju, na katero se nanaša ta vloga, ukvarjal z naslednjim: ☐ (*) nedobavljanjem blaga ali storitev, ☐ (*) samo z zagotavljanjem storitev, za katere davek plača samo oseba, kateri se dobavijo, ☐ (*) samo z opravljanjem nekaterih izvzetih transportnih storitev in pomožnih storitev; (c) da so podatki iz te vloge resnični. Prosilec se zavezuje, da bo vrnil vse neupravičeno pridobljene zneske.	

(*) Ustrezno okence označi z X ▶

(*) Ustrezno okence označi z X ▶

..... (Kraj), dne (Datum) ..... (Podpis)

▼B

10 Izjava s podrobno navedbo zneskov DDV v obdobju, na katerega se nanaša ta vloga

Št	Vrsta blaga ali storitev	Naziv, reg. št. DDV, če je poznana, in naslov dobavitelja blaga ali storitev	Datum in številka računa ali uvoznega dokumenta	Zahtevni znesek vračila davka	Samo za uradne zaznamke
				Skupaj	

Samo za uradne zaznamke

▼B

PRILOGA B:

VZOREC

POTRDILA O STATUSU DAVČNEGA ZAVEZANCA

Podpisani .....
(Ime in naslov pristojnega organa)

potrjuje, da .....
(Priimek in ime ali naziv firme)

.....
(Vrsta dejavnosti)

.....
(Naslov poslovalnice)

je zavezanec za davek na dodano vrednost z registracijsko številko [1] .....

.....

.....
(Datum)

Uradni
žig

.....
(Podpis, ime in položaj)

[1] Če prosilec nima registracijske številke DDV, pristojni organ za to navede razloge.

▼B

PRILOGA C:

Minimalni podatki, ki jih obrazložitev mora vsebovati

A. Zahtevek je treba sestaviti na obrazcu, natisnjenem v enem od uradnih jezikov Evropskih skupnosti. Ta obrazec pa je treba izpolniti v jeziku države, kjer se davek vrača.

B. Zahtevek mora biti izpolnjen s tiskanimi črkami in predložen do 30. junija naslednjega leta po tistem, na katerega se zahtevek nanaša, pristojnemu organu države, na katero je zahtevek naslovljen (glej D spodaj).

C. Treba je navesti registracijsko številko DDV v državi, kjer se opravi vračilo, če vlagatelj to številko pozna.

►(1) D. Zahtevek se odda ustreznim pristojnim organom, tj. za:

— Belgijo: .....
— Dansko: .....
— Nemčijo: .....
— Grčijo: .....
— Španijo: .....
— Francijo: .....
— Irsko: .....
— Italijo: .....
— Luksemburg: .....
— Nizozemsko: .....
— Avstrijo: .....
— Portugalsko: .....
— Finsko: .....
— Švedsko: .....
— Združeno kraljestvo: ..... ◄

►(2) — Češko: Finanční úřad pro Prahu 1
— Estonijo: Maksuamet
— Ciper: Υπουργείο Οικονομικών, Τμήμα Τελωνείων, Υπηρεσία Φ.Π.Α.
— Latvijo: Valsts ieņēmumu dienesta Lielo nodokļu maksātāju pārvalde
— Litvo: Vilniaus apskrities valstybinė mokesčių inspekcija
— Madžarsko: Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal
— Malto: Id-Dipartiment tat-Taxxa fuq il-Valur Miżjud fil-Ministeru tal-Finanzi
— Poljsko: Drugi Urząd Skarbowy Warszawa Śródmieście
— Slovenijo: Davčni urad Ljubljana
— Slovaško: Daňový úrad Bratislava I ◄

►(3) — Bolgarija: .....
— Romunija: ..... ◄

E. Zahtevek se mora nanašati na nabave fakturiranega blaga ali storitev, ali na uvoz, opravljen v obdobju, ki ni krajše od treh mesecev oziroma ni daljše od enega koledarskega leta. Vendar se lahko nanaša na obdobje, krajše od treh mesecev, če gre za preostanek koledarskega leta. Takšen zahtevek se lahko nanaša tudi na račune ali uvozne dokumente, ki niso bili sestavni del prejšnjih zahtevkov in ki zadevajo transakcije, zaključene v zadevnem koledarskem letu.

F. Pod 9 (a) mora vlagatelj opisati vrsto dejavnosti, za katero je pridobil blago oz. prejel storitve iz zahtevka za vračilo davka (npr. udeležba na mednarodnem ..... Pod 9 (a) mora vlagatelj opisati vrsto dejavnosti, za katero je pridobil blago oz. prejel storitve iz zahtevka za vračilo davka (npr. udeležba na mednarodnem ..... sejmu, ki je bil v ..... od ..... do ....., stojnica št ..... ali mednarodni prevoz blaga od datuma ..... do ..... dalje .....).

G. Zahtevku je treba priložiti potrdilo, ki ga izda uradni organ države, v kateri ima vlagatelj svoj sedež in ki dokazuje, da je vlagatelj davčni zavezanec za davek na dodano vrednost v tej državi. Vendar, kadar pristojni organ, omenjen v odstavku D zgoraj, v svoji posesti že ima takšno dokazilo, davčni zavezanec ni obvezan predložiti novega dokazila eno leto od datuma izdaje prvega potrdila.

H. Zahtevku je treba priložiti izvirnike računov oziroma uvoznih dokumentov, ki izkazujejo znesek davka na dodano vrednost, ki bremeni vlagatelja.

►(1) A2

►(2) A3

►(3) M1

▼B

►(1) I. Zahtevek se lahko uporabi za več kot en račun ali uvozni dokument, vendar pa skupni znesek DDV, ki se zahteva za 19., ne sme biti nižji od:

BEF/LUF ...
DKK ...
DEM ...
GRD ...
PTE ...
FRF ...
IEP ...
ITL ...
NLG ...
ATS ...
ESP ...
FIM ...
SEK ...
GBP ...
►(2) CZK ...
EEK ...
CYP ...
LVL ...
LTL ...
HUF ...
MTL ...
PLN ...
SIT ...
SKK ... ◄
►(4) BGN ...
RON ... ◄

če je obdobje, na katerega se nanaša, krajše od enega koledarskega leta, vendar ne krajše od treh mesecev, ali manjši od:

BEF/LUF ...
DKK ...
DEM ...
GRD ...
PTE ...
FRF ...
IEP ...
ITL ...
NLG ...
ATS ...
ESP ...
FIM ...
SEK ...
GBP ...
►(3) CZK ...
EEK ...
CYP ...
LVL ...
LTL ...
HUF ...
MTL ...
PLN ...
SIT ...
SKK ... ◄
►(5) BGN ...
RON ... ◄

če je obdobje, na katerega se nanaša, eno koledarsko leto ali krajše od treh mesecev. ◄

J. Oproščene transportne storitve so tiste, ki so bile opravljene v zvezi z mednarodnim prevozom blaga, vključno s — pod določenimi pogoji — transportom, povezanim s tranzitom, izvozom ali uvozom blaga.

K. Za vsakršno vračilo davka, ki je bilo nepravilno pridobljeno, se kršitelj lahko kaznuje z globo ali kaznijo, določeno v zakonodaji države, ki je vračilo davka opravila.

L. Organ države, ki izvaja vračilo davka, si pridržuje pravico, da izplačilo tega davka opravi s čekom ali z denarnim nakazilom, naslovljenim na vlagatelja.

►(1) A2

►(2) (3) A3

►(4) (5) M1